

**FORSSAN KAUPUNGIN
YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET PERUSTELUINEEN**

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa (YSL 86/2000) on säädetty.

Perustelut

Määräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Lähtökoh- tana ovat paikalliset olosuhteet.

Määräyksessä viitataan ympäristönsuojelulakiin, jonka 1 luvun ”Yleiset sää- nökset” ovat tavoitteiden ja määräysten soveltamisen kannalta olennaisia. Säännöksissä määritellään mm. ympäristön pilaantumisen käsite, yleiset pe- riaatteet ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa, toimin- nanharjoittajan selvilläolovelvollisuus sekä maaperän, pohjaveden ja meren pilaamiskiellot.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

- 2.1 Kaupunginvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuo- jelulain 19 §:n perusteella.
- 2.2 Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 21 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona kaupungissa toimii ympäristölautakunta.
- 2.3 Ympäristölautakunta voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa ratkaisu- valtaa alaiselleen viranhaltijalle siten, kuin ympäristönsuojelun hallinnosta an- netussa laissa (64/1986) säädetään.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin mukaan toimivalta määräysten an- tamiseen on kunnanvaltuustolla.

Ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala perustuu ympäristönsuojelulain 19 §:n 2 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haital- lisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava- alueen ulkopuolella;

- 4) alueita, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) vyöhykkeitä ja alueita, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa, lukuun ottamatta hallinnollisen pakon käyttämistä, viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Jälkimmäisen lain 7 §:n mukaan oikeudesta toimivallan siirtoon päättää kunnanvaltuusto.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

- 3.1 Määräykset ovat voimassa koko kaupungin alueella, ellei muualla näissä määräyksissä toisin määrätä.
- 3.2 Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista toimintaa taikka lain 61, 62 tai 78 §:n mukaista ilmoituksenvaraista toimintaa, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ympäristöluvassa tai ilmoituksen perusteella tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät koske puolustusvoimien toimintaa.
- 3.3 Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa samanaikaisesti. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa säännöstössä, tulee ympäristönsuojelumääräystä noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan sitä parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon.
- 3.4 Muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä määrätään.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset koskevat perusosiltaan koko kaupungin aluetta. Perusmääräyksiä täydentäviä määräyksiä on annettu 4 §:ssä määritellyillä erityisalueilla.

Ympäristönsuojelulain 19 §:ssä rajataan ympäristönsuojelumääräysten säätelyalaa siten, että määräykset eivät voi koskea luvanvaraista toimintaa eivät-

kä ympäristönsuojelulain 61, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säännöstöjä ovat esimerkiksi jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännöstöjen kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee niissä annettua muuta parempaan ympäristönsuojeluliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöstössä.

Lupa-asiaa tai muuta viranomaispäätöstä ratkaistaessa tulee ympäristönsuojelumääräykset ottaa huomioon.

4 § Paikalliset olosuhteet

Forssan kaupungissa paikalliset olosuhteet ja alueet, joita koskien annetaan erityismääräyksiä, ovat seuraavat:

– pohjavesialue, jolla tarkoitetaan I tai II luokan pohjavesialuetta, joka on luokiteltu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi pohjavesialueeksi.

– ranta-alue, jolla tarkoitetaan järveen, lampeen, jokeen, puroon ja muuhun luonnolliseen vesialueeseen sekä tekojärveen, kanavaan ja muuhun vastaavaan keinotekoiseen vesialueeseen (vesilaki I luku 3 § 1 mom. kohta 3, 587/2011) rajoittuvaa maa-aluetta, joka ulottuu 200 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

– taajaan rakennettu alue, jolla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita sekä maankäyttö- ja rakennuslain 16 §:n mukaisia suunnittelutarvealueita.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea koko kuntaa tai vain tiettyjä alueita kunnasta. Tarpeelliseksi on katsottu, että ympäristönsuojelullisesti tärkeitä alueita suojellaan normaalia tiukemmin määräyksin. Tällaisia alueita ovat ranta-alueet, pohjavesialueet ja taajaan rakennetut alueet.

2 LUKU JÄTEVESIEN JOHTAMISTA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

5 § Talousjätevesien johtaminen ja käsittely

5.1 Jätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa on sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 3 a luvussa ja valtioneuvoston ympäristönsuojelulain 27 c §:n nojalla antamassa asetuksessa (209/2011) sekä muualla säädetään, noudatettava näitä määräyksiä.

- 5.2 Vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella kiinteistö tulee liittää viemäriin, jolla talousjätevedet johdetaan keskitettyyn jätevesien puhdistukseen. Viemäriin johdettavien aineiden osalta on noudatettava ympäristönsuojeluasetusta, vesihuoltolakia sekä vesi- ja viemärlaitoksen ohjeita.
- 5.3 Mikäli yritys- tai teollisuuskäytössä olevan kiinteistön jätevedet ovat koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöllä muodostuviin jätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa näitä määräyksiä.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 3 a luvussa on säädetty jätevesien yleisestä puhdistamisvelvollisuudesta ja annettu ympäristöministeriölle mahdollisuus sitä tarkemmin säätää jätevesien käsittelystä valtioneuvoston asetuksella.

Jos kiinteistöä ei ole liitetty yleiseen viemäriin eikä toimintaan tarvita ympäristönsuojelulain mukaista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Vesikäymälän jätevedet sekä muut talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön taikka ojaan, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon siten, että jätevesien puhdistus vastaa vähintään ympäristönsuojelulain 27 c §:n nojalla annetussa valtioneuvoston asetuksessa (209/2011) tarkoitettujen puhdistustoimien tehoa. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Milloin yritys- tai teollisuuskäytössä olevan kiinteistön jätevedet ovat koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöllä muodostuviin jätevesiin, voidaan niihin soveltaa näitä määräyksiä.

6 § Jätevesien käsittely kaupungin yhteiseen viemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

- 6.1 Mikäli kiinteistön jätevesiä ei ole johdettu kaupungin yhteiseen viemäriin tai muuhun keskitettyyn jätevesien puhdistukseen, ne tulee puhdistaa asianmukaisesti pienpuhdistamolla tai kolmiosastoisella saostussäiliöllä ja maasuodattamalla, -imeyttämöllä tai muulla vastaavalla tavalla. Mikäli jätevesien joukossa ei ole käymäläjättevettä, saostussäiliö voi olla kaksiosastoinen.
- 6.2 Asuinrakennusten tai talousrakennusten muut kuin käymälän jätevedet voidaan johtaa ja imeyttää puhdistamattomina maahan, jos niiden määrä on vähäinen (esim. kannettu vesi), eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.
- 6.3 Ranta-alueella käymäläjätevedet on johdettava tiiviiseen umpisäiliöön. Harmaille jätevesille on oltava saostussäiliöt ja maaperä-käsittely (vähäiset jätevesimäärät kuten 6.2 kohdassa) tai muu korkeatasoinen harmaille vesille suunniteltu puhdistusjärjestelmä.

- 6.4 Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu tulee järjestää siten, etteivät puhdistamattomat pesuvedet joudu suoraan vesistöön.
- 6.5 Pohjavesialueella jätevesien maahan imeyttäminen on kiellettyä. Jätevedet tulee johtaa umpisäiliöön tai käsiteltäväksi pohjavesialueen ulkopuolelle tai ne voidaan käsitellä tiiviissä puhdistuslaitteistossa, josta puhdistetut jätevedet johdetaan pohjavesialueen ulkopuolelle. Pelkät pesuvedet voidaan pohjavesialueen varsinaisen muodostumisalueen ulkopuolella johtaa maasuodattamon tai pienpuhdistamon jälkeen ojaan, mikäli pohjaveden pilaantumisen vaaraa ei ole. Jätevesien maahan imeyttämisen kieltö ei kuitenkaan koske vähäistä jätevesimäärää (esimerkiksi kannettu vesi).

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 27 b §:n mukaan yleiseen viemäriin liittymättömien kiinteistöjen jätevedet tulee johtaa ja käsitellä niin, ettei jätevesistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Ympäristönsuojelulain 27 b §:n mukaan vähäiset määrät muita kuin vesikäymälän jätevesiä voidaan imeyttää suoraan maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Puhdistustehon vaatimuksista on säädetty talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla annetun valtioneuvoston asetuksen (209/2011) 3 §:ssä.

7 § Vähimmäisetäisyysvaatimukset

- 7.1 Jätevesien käsittelylaitteistoja sijoitettaessa tulee ottaa huomioon maasto- ja maaperäolosuhteet sekä pohjaveden virtaussuunta. Kaikissa tapauksissa on noudatettava seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

Kohde	Vähimmäisetäisyys (m)
Talousvesikaivo	50
Vesistö	25
Tontin raja	5
Suojakerros pohjavesitason yläpuolella	
– maasuodattamossa	1,00
– maahanimeyttämössä	1,00

- 7.2 Erillisestä saunarakennuksesta tulevat pesuvedet, mikäli niiden määrä on vähäinen (esim. kantovesi), saa imeyttää vähintään 15 metrin etäisyydelle rantaviivasta.
- 7.3 Jätevesien puhdistuslaitteistot tulee sijoittaa siten, että tulvakorkeuden aikana vesi ei pääse jäteveden käsittelylaitteistoihin.
- 7.4 Ulkokäymälää ei saa sijoittaa tulva-alueelle, 15 metriä lähemmäksi vesistöä eikä 5 metriä lähemmäksi naapurin rajaa.

Perustelut

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin (mm. ”Pienet jäteveden maapuhdistamot”. toim. Erkki Santala, Vesi- ja ympäristöhallituksen julkaisuja B-sarja, 1990). Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia, ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 3 §:n 1 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Etäisyysvaatimuksesta voidaan poiketa vain erillisen saunarakennuksen kohdalla. Laitteistojen sijoittamisessa tulee ottaa huomioon myös se, että tulvavedenkorkeudenkin aikana laitteisto toimii normaalisti ja etteivät tulvavedet pääse kosketuksiin jäteveden kanssa.

Ulkokäymäläjätteen sisältämien ravinteiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua estää ennakolta niiden pääsy vesistöihin.

8 § Huolehtimisvelvollisuus

- 8.1 Kiinteistön haltijan tulee huolehtia siitä, että jätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja että jäteveden käsittelylaitteistojen puhdistusteho vastaa niille asetettuja vaatimuksia. Tositteet jäteveden puhdistuslaitteiden tarkistuksista, huolloista, säiliöiden tyhjennyksistä ja mahdollisista näytteenotoista on säilytettävä viisi vuotta ja tiedot tulee toimittaa pyydettyäessä ympäristölautakunnalle.
- 8.2 Saostussäiliöt tulee tyhjentää tarvittaessa ja vähintään kerran vuodessa. Ellei jätevesijärjestelmien lietteitä käsitellä omalla kiinteistöllä jätehuoltomääräysten mukaisesti, lietteet tulee toimittaa niiden käsittelyyn oikeuttavan ympäristöluvan saaneelle vastaanottajalle tai muuhun asianmukaiseen, viranomaisen hyväksymään paikkaan.
- 8.3 Kuivakäymälää tulee hoitaa siten, että siitä ei aiheudu haju- eikä muuta haittaa ympäristölle eikä terveydelle. Kuivakäymälän tyhjennysjätteet tulee kompostoida tai toimittaa asianmukaisen luvan omaavalle vastaanottajalle.

Perustelut

Puhdistuslaitteiden toimivuus niille asetettujen vaatimusten mukaisesti edellyttää säännöllistä seurantaa ja huoltamista. Tositteet laitteiden tarkistuksista, huolloista, säiliöiden tyhjennyksistä ja mahdollisista näytteenotoista tulee säilyttää, jotta valvontaviranomainen pystyy varmistamaan laitteiden asianmukaisen käytön ja toimivuuden.

Huonosti hoidetusta ulko- tai kompostikäymälästä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista ja haju- tai viihtyvyyshaittoja. Maaperään sijoitettavan käymäläjätteen tulee olla haitattomaksi kompostoitua. Sijoittamisesta ei saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Mikäli käymäläjätettä ei voida kompostoida

kiinteistöllä, on perusteltua vaatia sen toimittamista vastaanottajalle, jolla on asianmukaiset luvat.

3 LUKU VESIENSUOJELUA JA POHJAVESIEN SUOJELUA KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

9 § Lannan käsittely ja levitys

Kotieläinlannan käsittelystä, varastoinnista ja levityksestä säädetään maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (931/2000).

Lannan, virtsan ja puristenesteen levitys on kielletty pohjaveden varsinaisella muodostumisalueella.

Perustelut

Lannan ja lietteiden levityksestä säädetään ympäristönsuojelulaissa ja ympäristönsuojeluasetuksessa sekä maataloudesta peräisin olevien nitraattien vesiin pääsyn rajoittamisesta annetussa valtioneuvoston asetuksessa (86/2000) ja puhdistamolietteen käyttöä maanviljelyssä koskevassa valtioneuvoston päätöksessä (282/94). Ympäristönsuojelulain 8 §:n 1 momentissa säädetään ehdottomasta pohjavesien pilaamiskiellosta. Erityisesti lannan, lietteen ja virtsan levitys saattaa aiheuttaa pohjaveden pilaantumista.

10 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

10.1 Ajoneuvot, veneet, koneet ja vastaavat laitteet on pestävä niin, että siitä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa eikä haittaa naapurustolle.

Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden peseminen on sallittua ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla asianmukaisella pesupaikalla, jonka pesuvedet käsitellään hiekan- ja öljynerotuskaivoissa tai muussa tarkoitukseen soveltuvassa laitteistossa ja johdetaan hyväksytyyn jätevesien puhdistusjärjestelmään.

10.2 Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu on kielletty pesuaineilla muualla kuin tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta hyväksytyyn jätevesien puhdistusjärjestelmään. Yleiseen jätevesiviemäriin kytkettyjen pesupaikkojen tulee olla katettuja.

10.3 Ranta-alueella ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesussa syntyneitä jätevesiä ei saa missään olosuhteissa johtaa suoraan vesiin.

10.4 Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla.

Perustelut

Ajoneuvojen ja muiden vastaavien laitteiden ammattimaisesta tai laajamittaisesta pesusta syntyy paljon jätevesiä, jotka voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Jätevedet tulee esikäsitellä asianmukaisesti ja johtaa edelleen puhdistettavaksi. Pesupaikkojen kattaminen vähentää puhdistamojen turhaa hydraulista kuormitusta.

Pohjavesialueilla jätevedet aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, jos ne pääsevät imeytymään maahan. Pohjaveden pilaantumisen vaaran aiheuttaminen on kielletty (YSL 8 §).

Pesu vesistön rannalla tai pesuveden johtaminen sadevesiviemäriin voi aiheuttaa vesistön pilaantumista, jos jätevedet pääsevät valumaan tai johtumaan vesistöön ja myös pohjavesien pilaantumista (YSL 3 ja 8 §).

11 § Lumen vastaanottoaikat

11.1 Lumenkaatoaluetta ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, eikä vesistöön tai jäälle.

Perustelut

Kaduilta ja tiealueilta poistettu lumi saattaa sisältää esimerkiksi roskia ja haitallisia aineita, kuten öljyä. On perusteltua, ettei lumen vastaanottoaikkaa sijoiteta pohjavesialueelle tai siten, että sulamisvedet joutuvat suoraan vesistöön.

12 § Maalämpöputkistojen ja –kaivojen sijoittaminen

12.1 Ennen poraamisen aloittamista tulee porauspaikan läheisyydessä (alle 100 m) mahdollisesti sijaitsevat talousvesikaivot kartoittaa.

12.2 Porauksessa tulee huolehtia, ettei maaperään tai pohjaveteen pääse valumaan öljyä tai muita haitallisia aineita. Porauskaluston tulee olla tarkoitukseen sopiva.

12.3 Kaivorakenteiden tulee olla sellaiset, ettei niiden kautta pääse pintavesiä pohjaveteen. Kaivon halkaisijan tulee olla vähintään 130 mm. Kaivon yläosassa tulee käyttää halkaisijaltaan vähintään 160 mm olevaa teräksistä suojaputkea, joka upotetaan 1-6 metriä kallioon. Kaivo tulee vesieristää suojaputkea syvemmälle kiinteään kallioon ulottuvalla muovisella eristysputkella.

12.4 Kaivon porauksen yhteydessä tulee kirjata ylös havainnot maaperän laadusta, kallioperän ruuheista sekä kallion ja pohjaveden pinnan tasoista. Porauksen jälkeen tulee pohjavesialueilla kaivon vedestä ottaa talousvesinäyte. Porausraportti ja vesinäytteen tulokset tulee toimittaa tiedoksi ympäristölautakunnalle ja Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle.

12.5 Järjestelmässä ei saa käyttää pohjavedelle vaarallisia aineita.

- 12.6 Ennen asennusta on lämmönkeruuputkiston tiiveys varmistettava koeponnistuksella. Lämpöpumppu tulee varustaa järjestelmällä, joka ilmoittaa mahdollisista vuotoista lämmönkeruupiirissä. Vuodoista tulee ilmoittaa ympäristölautakunnalle.
- 12.7 Huollon tai laitteiston käytöstä poiston yhteydessä lämmönsiirtoliuos on otettava talteen. Liuosta ei saa päästää maaperään tai pohjaveteen.
- 12.8 Hakijan tulee varautua tarvittaessa tulppaamaan kaivo, mikäli sen rakentamisesta aiheutuu pohjaveden määrän tai laadun haitallisia muutoksia.
- 12.9 Maalämpökaivojen sijoittaminen pohjavesialueille 500 m lähemmäs vedenottamoa ei ole sallittu.
- 12.10 Muutoin pohjavesialueille maaperään asennettavien lämmönkeruuputkistojen sijoittaminen ratkaistaan tapauskohtaisesti.

Perustelut

Maalämpökaivon riskit liittyvät porauskaluston öljyvuotoihin, lämmönsiirtoaineiden ja pintavesien pääsyyn kaivon kautta pohjaveteen sekä kaivon poraamisen aiheuttamiin muutoksiin pohjaveden virtausolosuhteissa, jolloin syvempien kerrosten mahdollisesti huonompilaatuista vettä voi päästä sekoittumaan ylempään pohjavesiesiintymään. Sen lisäksi mitä voimassaolevissa säädöksissä ja ympäristösuojelumääräyksissä määrätään, on mahdollista käyttää toiminnasta aiheutuvien riskien pienentämiseksi apuna mm. Suomen ympäristökeskuksen Ympäristöopasta 2009: Lämpökaivo, Maalämmön hyödyntäminen pientaloissa; Janne Juvonen (toim.).

Pohjavesialueella vedenottamon läheisyydessä maalämpökaivo voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumisen (YSL 8 §).

4 LUKU MELUNTORJUNTA

13 § Meluntorjuntamääräykset

- 13.1 Taajaan rakennetulla alueella äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden häiritsevä käyttö ulkotiloissa on kielletty yöaikaan kello 22 - 7 sekä päiväaikaan sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin tai vastaavan hoitolaitoksen ja muun erityisen häiriintyvän kohteen läheisyydessä. Kielto ei koske toimintaa, josta on ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaisen meluilmoituksen johdosta tehty päätös.
- 13.2 Liikkuvaan ajoneuvoon tai muuhun kulkuvälineeseen asennettujen sekä kannettavien äänentoistolaitteiden käyttäminen ulkona mainostarkoituksessa on sallittua ainoastaan päiväaikaan kello 8 - 21.
- 13.3 Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjien tulee olla selvillä toimintansa aiheuttaman melun ympäristövaikutuksista ja -riskeistä.

Järjestäjien tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteet on suunnattu ja säädetty koko tilaisuuden ajan siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

- 13.4 Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen sekä muut erityisen häiritsevää melua aiheuttavat toiminnot on kielletty yöaikaan kello 22 - 7, paitsi kun ne ovat tarpeen välttämättömien tilapäisten töiden suorittamiseksi. Määräys ei koske maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi välttämätöntä tilapäistä ja lyhytaikaista häiritsevää melua aiheuttavaa toimintaa.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan erilaisia yleisiä määräyksiä voidaan antaa tilapäisen erityisen häiritsevän melun tai tärinän torjunnasta. Määräykset voivat koskea esimerkiksi konserttien järjestämistä kaupunkien keskusta-alueilla, katutöitä, sähköisten äänenvahvistimien käyttöä ja muita vastaavia toimia. Määräykset voidaan rajoittaa koskemaan poikkeuksellisia kellonaikoja. Yleinen häiritsevän yöaikaisen melun aiheuttamisen kieltävä määräys voidaan edelleen kokea tarpeelliseksi. Yöaikaa koskevasta kiellosta on paikallisten olosuhteiden perusteella tarpeen tehdä poikkeus esimerkiksi maa- ja metsätalouselinkeinon harjoittamisen vuoksi ja sallia välttämätön tilapäinen ja lyhytaikainen häiritsevää melua aiheuttava toiminta, kuten esimerkiksi traktorin, leikkuupuimurin, heinän- ja viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttö.

14 § Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen

- 14.1 Tilaisuuksien ja toimenpiteiden järjestäjien on annettava ympäristölautakunnalle tarvittaessa tiedot tapahtuman laadusta ja kestosta sekä käytettävistä laitteista, syntyvästä melutasosta ja vastaavista seikoista.

- 14.2 Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus kaupungin ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista.

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä seuraavista toimenpiteistä tai tapahtumista:

- 1) iletulitteiden käytöstä tai iletulitusnäytöksestä vuodenvaihteessa lainsäädännön määrittelemänä aikana eikä muina ajankohtina, kun se tapahtuu klo 7-24
- 2) erikoistehosteiden käytöstä yleisissä kokouksissa ja yleisötilaisuuksissa klo 7-24

Kohtien 1-2 toimenpiteistä järjestäjän tulee hyvissä ajoin ennen toteuttamisajankohtaa ilmoittaa ympäristön asukkaille, kun toiminto on klo 22 - 24. Tämä ei koske iletulitusnäytöksiä tai iletulitteiden käyttöä vuodenvaihteessa.

3) lentonäytöksestä tai tilapäisestä yleisölennätyksestä klo 7-22

4) tavanomaisista rakennus- tai purkutöistä, joiden meluisimmat työvaiheet tehdään arkisin maanantaista perjantaihin klo 7 - 18

5) rakentamiseen liittyvästä räjäytystyöstä, louhinnasta tai lyöntipaalutuksesta tai muusta vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä, mikäli työ tehdään arkisin maanantaista perjantaihin klo 7 - 18

Työ voi kestää enintään kaksi viikkoa. Toiminnanharjoittajan on tiedotettava työmaan vaikutuspiirissä oleville naapurikiinteistöjen haltijoille meluhaittaa aiheuttavan työn laadusta, sen kestosta sekä työmaan vastuuhenkilön yhteystiedot vähintään 7 päivää ennen työn alkamista.

6) äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden käytöstä ulkotiloissa yksipäiväisten kertaluontoisten tapahtumien yhteydessä torilla, urheilukentällä tai muualla yleisökäyttöön tarkoitettulla tai soveltuvalla paikalla klo 7 - 24

Tapahtuman järjestäjän tulee hyvissä ajoin ennen tilaisuutta ilmoittaa ympäristön asukkaille äänentoistolaitteiden käytöstä, kun äänentoistolaitteita käytetään klo 22 - 24.

7) liikkuvaan ajoneuvoon asennettujen ja kannettavien äänentoistolaitteiden käytöstä ulkona klo 8 - 21.

14.3

Sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin, koulun tai muun vastaavan laitoksen läheisyydessä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee aina tehdä ympäristönsuojelulain 60 §:n mukainen ilmoitus, jos toiminta ajoittuu niiden käyttöaikaan.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaan ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 19 §:n nojalla ja määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

Kemikaaliturvalaki (390/2005) määrittelee ilotulitteiden käytön (91§) ja ilotulitusnäytöksen (94§). Luokkaan 2 ja 3 kuuluvien ilotulitteiden käyttö ei vaadi pelastusviranomaiselle tehtävää ilmoitusta joulukuun 31. päivän kello 18:n ja tammikuun 1. päivän kello 2:n välisenä aikana (Räjähdeasetus 473/1993 79§). Ilotulitusnäytöksen järjestäminen sekä ilotulitteiden käyttö muussa kuin yksityisen henkilön järjestämässä tilaisuudessa edellyttää aina ilmoituksen tekemistä paikkakunnan poliisille (Räjähdeasetus 473/1993 79§, 81§).

Vaikka 14.2. 5) kohdan mukainen toiminta saattaa aiheuttaa merkittävää melua, saa toimintaa kuitenkin jatkaa kahden viikon ajan ilman ilmoitusvelvolli-

suutta. Tiedottamista naapurikiinteistöille hyvissä ajoin voidaan kuitenkin pitää perusteltuna. Myös 1,2 ja 6 kohtien mukaisista klo 22.00 - 24.00 ajoittuvista toiminnoista on perusteltua myöhäisen ajankohdan vuoksi tiedottaa naapurustolle. Muista määräyksen kohdista riittäväksi on katsottu se, että toiminnan harjoittaja on tarvittaessa valmis antamaan toimintaa koskevat tarpeelliset tiedot valvontaviranomaiselle.

Sairaala, vanhainkoti, päiväkotit, koulu ja muut vastaavat laitokset ovat erityisen häiriintyviä kohteita, joten niiden läheisyydessä harjoitettavilta toiminnoilta on perusteltua vaatia normaali ilmoitusmenettely.

Yhteiskunnan toiminnan kannalta välttämättömiä toimenpiteitä määräyksen aikarajoitus ei koske, sillä ne ovat tarpeen joissakin tilanteissa myös yöaikaan.

5 LUKU ILMANSUOJELU

15 § Savukaasupäästöjen haitallisten vaikutusten ehkäisy

- 15.1. Kiinteistökohtaisessa tulisijassa tai muussa tulipesässä ei saa polttaa jätettä eikä muitakaan sellaisia polttoaineita, joiden palaessa muodostuvien savukaasujen joukossa ympäristöön pääsee siinä määrin nokea, hajua tai ympäristölle ja terveydelle vaarallisia yhdisteitä, että niistä saattaa aiheutua ympäristön pilaantumista. Paperin, pahvin, kartongin sekä näistä syntyvän jätteen käyttö syykkeenä on sallittu.
- 15.2. Tulisijoja ja muita polttolaitteita tulee säätää, käyttää ja huoltaa siten, ettei poltosta aiheudu haittaa terveydelle tai yleiselle viihtyvyydelle.
- 15.3. Taajaan rakennetulla alueella rakennuksen savukaasupäästöjen tai muiden päästöjen päästökorkeuden ja ilmanpoistolaitteiston sijoituksen on oltava sellainen, että savu- ja poistokaasujen leviäminen ympäristöön normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa ei aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa lähi-kiinteistöille tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista.
- 15.4. Risujen, oksien ja vastaavien polton yksityiskohtaiset määräykset annetaan Forsan kaupungin yleisissä jätehuoltomääräyksissä.

Perustelut

Kiinteistöjen tulisijoissa ja muissa tulipesissä poltettavien materiaalien tulee olla puhtaita, jottei ympäristö pilaannu esimerkiksi noen, hajun tai vaarallisten yhdisteiden vuoksi. Taajaman ulkopuolella avopolton haittoja voidaan pitää merkittävästi vähäisempinä kuin taajamassa.

16 § Kunnostus- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta

- 16.1 Rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa tehtävien muiden rakenteiden tai esineiden hiekkapuhallus-, maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tu-

lee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva melu, pöly, liuotainehöyry tai muu vastaava päästö ei aiheuta haittaa tai vaaraa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle. Haitat tulee estää riittävällä kohteen suojauksella.

16.2 Kiinteistön haltijan tai toimenpiteen suorittajan on ilmoitettava kunnostustöiden aloittamisesta kiinteistön asukkaille ja naapureille.

16.3 Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen on estettävä esimerkiksi kastelemalla.

Perustelut

Kunnostus- ja puhtaanapitotöissä voi syntyä erilaisia haitallisia ja myrkyllisiä jätteitä, joiden käsittelyyn on kiinnitettävä erityistä huomiota. Osa jätteistä voi levitä ympäristöön pölyämällä. Määräykset on annettu syntyvien pölystä ja melusta aiheutuvien viihtyvyys- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi. Ilmoitusvelvollisuus on tarpeen, jotta tuleviin tilanteisiin pystytään varautumaan.

17 § Lannan ja virtsan käsittely ja levitys

Käsittlemättömän kotieläinten lietelannan ja virtsan hajalevitys on kielletty 150 metriä lähempänä asemakaavoitettujen alueiden asuinkäytössä olevia kiinteistöjä. Lietelannan ja virtsan levitys 150 metriä lähempänä tällaisia kiinteistöjä edellyttää multausta neljän tunnin kuluessa levityksen jälkeen. Peltoa ei tarvitse muokata jälkeensä, mikäli levitykseen käytetään sijoituslannoitusta.

Asianmukaisesti käsiteltyjen jätevesilietteiden ja jätevedenpuhdistamon lietteiden sekä kuivikelannan ja kuivalannan levitys 150 metriä lähempänä asemakaavoitettujen alueiden asuinkäytössä olevia kiinteistöjä edellyttää lietteen ja lannan multausta vuorokauden kuluessa levityksen jälkeen.

Perustelut

Lannan ja virtsan levittämistä on syytä rajoittaa asemakaavoitettujen alueiden asuinkäytössä olevien kiinteistöjen välittömässä läheisyydessä. Erityisesti lietelanta saattavat aiheuttaa mm. merkittävää viihtyvyyshaittaa asukkaille johtuen lannasta aiheutuvasta hajusta ja lannan puoleensa vetämistä kärpäksistä. Forssassa asemakaavoitetut asuinalueet ja viljelykäytössä olevat pellot sijaitsevat vierekkäin.

6 LUKU JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

18 § Jätehuoltoa koskevat määräykset

18.1 Kiinteistön jätehuolto, jätteiden keräily- ja varastointipaikat sekä jätteiden käsittelypaikat tulee toteuttaa ja varustaa siten, etteivät ne aiheuta viihtyvyshaittaa ja siten ettei jätehuollosta ja jätteiden käsittelystä aiheudu ympäristön, maaperän tai pohjaveden pilaantumisvaaraa.

- 18.2 Kiinteistön tai muun alueen haltijan on huolehdittava alueensa siisteydestä. Kiinteistöllä ei saa varastoida käytöstä poistettuja esineitä, kuten hylättyjä ajoneuvoja, vaan ne tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.
- 18.3 Kiinteistön jätehuollon järjestämistä koskevat yksityiskohtaiset määräykset annetaan yleisissä jätehuoltomääräyksissä.
- 18.4 Jätteiden sijoittaminen maaperään on kielletty. Vähäisiä määriä puhdasta betoni- ja tiilijätettä saa kuitenkin ympäristölautakunnan luvalla hyödyntää maarakentamisessa edellyttäen, ettei sijoittamisesta aiheudu ympäristön pilaantumista ja kyse ei ole ammattimaisesta tai laitospolisesta toiminnasta.

Hyödyntämisestä on tehtävä ilmoitus kaupungin ympäristölautakunnalle vähintään 30 päivää ennen toimenpidettä. Ilmoituksessa on esitettävä betoni- ja tiilijätteen määrä, alkuperä ja hyödyntämispaikka.

Perustelut

Ympäristönsuojelumääräykset koskevat myös toimintaa, jossa syntyy jätettä. Siksi määräysten yhteydessä on tarkennettu paikallisia jätehuoltomääräyksiä. Jätehuoltomääräyksiin säädellään jätehuollon järjestämistä ja teknistä toteuttamista ja ympäristönsuojelumääräyksiin pyritään ehkäisemään jätteistä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti; ympäristönsuojelulain 7 § ja jätelain 13 § (646/2011, voimaantulo 1.5.2012) sekä eräiden jätteiden hyödyntämistä maarakentamisessa koskeva valtioneuvoston asetus (591/2006).

19 § Kemikaalien, polttoaineiden ja vaarallisten jätteiden käsittely ja varastointi

- 19.1 Terveydelle ja ympäristölle vaaralliset kemikaalit ja vaaralliset jätteet tulee käsitellä ja varastoida niin, että niiden pääsy maaperään, pohjaveteen, viemäriin tai muuhun ympäristöön on estetty.
- 19.2 Pohjavesialueilla uudet vaarallisten kemikaalien kiinteät säiliöt on sijoitettava maan päälle tiiviisiin säiliöiden tilavuutta vastaaviin suoja-altaisiin tai varustettava ne muilla vastaavilla suojarakenteilla. Suoja-altaan tulee olla tarkastettavissa ja sadeveden pääsy siihen estetty. Lisäksi säiliöt on varustettava laponestolaittein. Jo olemassa olevat maanpäälliset vaarallisten kemikaalien kiinteät säiliöt on pohjavesialueilla sijoitettava tiiviisiin säiliöiden tilavuutta vastaaviin katettuihin suoja-altaisiin tai varustettava ne muilla vastaavilla suojarakenteilla ja varustettava laponestolaitteilla kolmen vuoden kuluessa määräysten voimaantulosta.

Pohjavesialueilla sijaitsevat maanalaiset öljysäiliöt on tarkastutettava siten, kuin maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (KTM:n päätös 344/83) on määrätty. Poh-

javesialueen ulkopuolella sijaitsevat maanalaiset säiliöt tulee kiinteistön/säiliön omistajan tai haltijan tarkastuttaa ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta. Tämän jälkeen säiliö on tarkastettava aina edellisestä tarkastuksesta laaditun tarkastuspöytäkirjan mukaisesti, kuitenkin vähintään kymmenen vuoden välein. Tekniset yksityiskohdat maanalisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksesta muualla kuin pohjavesialueella on näiden määräysten liitteenä. Tarkastuksista laadittavat pöytäkirjat on pyydettäessä esitettävä ympäristölautakunnalle.

- 19.3 Kiinteistön haltija tai omistaja on velvollinen huolehtimaan siitä, että kiinteistöllä sijaitsevat maanalaiset vaarallisten kemikaalien säiliöt sekä putkistot poistetaan kiinteistöltä, kun niitä ei enää käytetä. Samalla tulee säiliöt puhdistaa asianmukaisesti ja tarkastaa mahdolliset vuodot maaperään. Todistus puhdistuksesta on säilytettävä mahdollista tarkastusta varten. Säiliötä ei tarvitse poistaa, mikäli se on ennen ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa asianmukaisesti puhdistettu ja täytetty hiekalla tai muulla hyväksyttävällä aineella. Säiliöiden täyttö- ja ilmaputket on kuitenkin poistettava. Vaarallisista kemikaaleista aiheutuneesta maaperän pilaantumisesta on tehtävä ilmoitus ympäristölautakunnalle, Kanta-Hämeen pelastuslaitokselle sekä Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Vaarallisten kemikaalien säiliöiden poistamisesta tulee tehdä ilmoitus Forssan kaupungin rakennusvalvontaviranomaiselle ja Kanta-Hämeen pelastuslaitokselle.

Perustelut

Terveydelle ja ympäristölle vaaralliset kemikaalit ja vaaralliset jätteet on maaperän ja pohjaveden pilaantumisriskin ja terveyshaitan ehkäisemiseksi säilytettävä asianmukaisissa säilytystiloissa, jolloin voidaan ehkäistä ympäristönsuojelulain 3, 6 ja 7 §:ssä tarkoitettua pilaantumista.

KTM:n päätös öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella sijaitsevia maanalaisia säiliöitä. Pohjavesialueella sijaitsevan maanalaisen öljysäiliön määräaikaistarkastuksen suorittajalla tulee öljylämmityslaitteistoja koskevan asetuksen (1211/95) mukaisesti olla tehtävän vaatima ammattitaito.

Ensimmäisen kerran öljysäiliö tulee tarkastuttaa 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöön otosta ja tämän jälkeen KTM:n päätöksen (344/83) 10§:n mukaisesti. Ensimmäinen tarkastusajankohta on öljylämmityslaitteistoja koskevan asetuksen (1211/95) 21 §:n siirtymäsäännöksessä porrastetusti määritelty sellaisten säiliöiden osalta, jotka on otettu käyttöön ennen vuotta 1995.

Pohjavesialueella vaarallisten kemikaalien säiliöt tulee varustaa suoja-altaila, jotta äkillisessä ennalta arvaamattomassakin säiliön rikkoutumistilanteessa vältetään merkitykselliseltä pohjavesivahingolta.

Jätelain perusteella vanhoja vaarallisten kemikaalien säiliöitä sekä näiden putkistoja pidetään jätteenä, mikäli ne poistetaan käytöstä. Säiliöiden jättäminen maahan ei ole jätelain mukaista jätteen käsittelyä. Siksi vanhat säiliöt ja niiden putkistot on poistettava maasta ja toimitettava asianmukaiseen käsitte-

lyyn. Poistamisen yhteydessä on tarkastettava mahdolliset säiliövuodot, joista on välittömästi ilmoitettava sekä pelastus- että ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Mikäli säiliöiden poiston yhteydessä on havaittavissa maaperän pilaantumista, maaperä on käsiteltävä Hämeen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen määräämällä tavalla. Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen ei voi päättää pilaantuneen maan puhdistamisesta.

Myös muualla kuin 1. ja 2. luokan pohjavesialueilla säiliöt tulee tarkastaa maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi (YSL 7 ja 8 §).

Määräykset on annettu pohjaveden ja maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi (YSL 7 ja 8 §). Käytöstä poistettu polttonestesäiliö on myös jätelain 5 §:n (646/2011, voimaantulo 1.5.2012) tarkoittama jäte, jota ei saa hylätä (jätelaki 13 §).

8 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

20 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai järjestäjän on annettava pyydettyä kaupungin valvontaviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin 6) kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ympäristönsuojelulain 83 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus saada tarpeellisia tietoja toiminnanharjoittajilta ja viranomaisilta.

21 § Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeaminen

Ympäristölautakunta voi erityisestä syystä myöntää yksittäistapauksessa luvan poiketa näistä määräyksistä. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ympäristölautakunnalta. Poikkeamisesta ei saa aiheutua näiden määräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein.

22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 13 luvussa ja 116 §:ssä

Perustelut

Ympäristönsuojelulain 13 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopalkosta. Valvontaviranomainen voi kieltää ympäristönsuojelumääräysten rikkojaa jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä täyttämään muulla tavalla velvollisuutensa. Ympäristönsuojelulain 88 §:n nojalla voi viranomainen tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella.

23 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Ympäristönsuojelumääräykset tulevat voimaan 1.6.2012.

Liite

Maanalaisen öljysäiliöiden määräaikaistarkastus muualla kuin pohjavesialueilla

Maanalainen säiliö

Maanalaisella säiliöllä tarkoitetaan säiliötä, jonka ulkopinta kokonaisuudessaan hoitokuilun kohtaa lukuun ottamatta on suoraan kosketuksissa maahan.

Määräaikaistarkastuksen suorittaja

Säiliön määräaikaistarkastuksen saa suorittaa pätevä toiminnanharjoittaja. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevien maanalaisen säiliöiden tarkastuksiin oikeutetun toiminnanharjoittajan suorittaman tarkastuksen voidaan katsoa olevan pätevän.

Säiliön tarkastus

Metallisäiliöt tulee puhdistaa ja tarkastaa sisäpuolelta. Tarkastukseen kuuluvat syöpymien paikantaminen, syöpymien syvyyden mittaaminen sekä ulkopuolisten vaurioiden selvittäminen.

Muut kuin metallisäiliöt tarkastetaan alipainekokeella. Alipaine tulee olla 0,015-0,02 bar. Säiliö katsotaan tiiviiksi jos koepaine lämpötilan tasaantumisen jälkeen seuraavan 15 minuutin aikana ei muutu paineen-alaisessa säiliössä. Mikäli säiliöön kuuluu **paluuputki** sille tulee tehdä tiiveyskoe ylipaineella 0,2-0,3 bar. Putkisto katsotaan tiiviiksi jos koepaine lämpötilan tasaantumisen jälkeen seuraavan 15 minuutin aikana ei muutu paineen-alaisessa putkistossa.

Tarkastuspöytäkirja

Tarkastuksesta tulee tehdä pöytäkirja, joka annetaan säiliön omistajalle tai haltijalle. Pöytäkirjassa tulee olla seuraavat tiedot:

- sisäpuolisten syöpymien suurin syvyys ja sijainti
- muun kuin metallisen säiliön painekokeen tulos
- paluuputkiston painekokeen tulos
- säiliön luokka
- tarkastuksen tehnyt henkilö.

Säiliöluokat

Säiliöt jaetaan niiden kunnan perusteella luokkiin seuraavasti:

- **LUOKKA A** metallisäiliöt, joissa vaipan paksuudesta on syvimmän syöpymän kohdalla jäljellä vähintään 3,0 mm sekä muut kuin metalliset säiliöt jotka painekokeen perusteella on todettu tiiviiksi;
- **LUOKKA B** metallisäiliöt, joissa vaipan paksuudesta on syvimmän syöpymän kohdalla jäljellä vähintään 1,5 mm mutta enintään 3,0 mm;
- **LUOKKA C** metallisäiliöt, joissa vaipan paksuudesta syvimmän syöpymän kohdalla jäljellä vähemmän kuin 1,5 mm tai joiden seinälevy muuttua muotoaan kun sitä naputellaan 0,5 kg:n pallopäävasaralla;
- **LUOKKA D** säiliöt, joissa on läpisyöpymiä tai halkeamia taikka jotka vuotavat tiiveyskokeessa.

Säiliöiden määräaikaistarkastusvälit ja käyttörajoitukset

Säiliö tulee tarkastaa ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluttua sen käyttöönotosta.

Luokkaan A kuuluva metallisäiliö tulee tarkastaa uudelleen 5 vuoden ja muu kuin metallisäiliö 10 vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta.

Luokkaan B kuuluva säiliö tulee tarkastaa uudelleen 2 vuoden kuluessa edellisestä tarkastuksesta.

Luokkaan C kuuluva säiliö tulee poistaa käytöstä 6 kk:n kuluessa tarkastuksesta.

Luokkaan D kuuluva säiliö tulee poistaa välittömästi käytöstä.

Säiliön korjauksen vaikutus kuntoluokkaan

Säiliön korjauksen vaikutus sen kuntoluokkaan arvioidaan tapauskohtaisesti.